

شکم سیرها مردم را به تحمل گرسنگی فرا می خوانند!

صادق کار

اعلام افزایش ۱۰ درصد به حقوق کارکنان دولت در برنامه بودجه سال آینده تا کنون با اعتراض خیابانی تعداد قابل توجهی از کارکنان دولت روبرو شده است. برخی از این اعتراضات چنان ناگهانی و گسترده بود که مجلس فرمایشی را ناچار به تجدید نظر در این خصوص نمود.

مجلس ابتدا در واکنش نسبت به اعتراض خشمگینانه کارکنان دادگستری در چندین شهر، طرح افزایش حقوق کارکنان دادگستری را که قبلاً آن را رد کرده بود جهت بررسی دوباره مجبور شد به مجلس برگرداند و پس از آن نیز حداقل حقوق کارکنان دولت را از ۴ و نیم میلیون مد نظر دولت به ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار افزایش داد بلکه به این وسیله از به خیابان ریختن سایر کارکنان دولت جلوگیری کند.

متعاقب این اقدام مجلس ابراهیم رئیسی نیز به امید کاستن از دامنه اعتراضات در مصاحبه تلویزیونی خود با اذعان به وضعیت بد اقتصادی و بی عدالتی های موجود و نسبت دادن آن به دولت گذشته مثنی و عده سرخرمن تازه مبنی بر رفع بی عدالتی و رسیدگی به مشکلات اقتصادی و معیشتی مردم را در آینده نامعلوم داد.

در ادامه این تلاشها که با نیت کاستن از خشم در شرف انفجار مردم توسط پشتیبانان دولت و حکومت صورت می گیرد، مصطفی میرسلیم نماینده مجلس فرمایشی و از موثلفه چی های حامی دولت که در ایجاد فقر و بی عدالتی و سرکوب نقش زیادی از ابتدا تا کنون داشته اند و از این بابت به ثروتهای افسانه‌ای رسیده‌اند، ضمن اذعان به بر حق بودن مطالبه افزایش دستمزد توسط کارگران مطالبات کارگران درباره افزایش حقوق کاملاً برحق است، اگر ما فقط بخواهیم مطالبات را برطرف کنیم و اما الزامات آن را "بگفت: "مدنظر قرار ندهیم به مشکل برمی‌خوریم". روزنامه بهار که سخنان میرسلیم را پنجشنبه شب این هفته منتشر کرد از قول او نوشت

وی با بیان اینکه فشاری زیادی به مردم بر اثر افزایش قیمت کالاها وارد می‌شود، اظهار داشت: البته باید یک نکته را در این بخش مدنظر قرار داد و آن این است که افزایش حقوق‌ها باید یک منبع تامینی داشته باشد. این نماینده مجلس ادامه داد: حتماً این منبع تامین پیر و افزایش تولید داخلی ما شکل خواهد گرفت؛ یعنی ابتدا باید تولید ناخالص داخلی افزایش یافته و از قبل مالیات‌ها در این بخش، به دولت می‌بینیم که میرسلیم هم مانند رئیسی و همه رئیس‌جمهورهای گذشته به کارگران وعده "اجازه داده شود که حقوق‌ها را ترمیم کند سرخرمن می‌دهد. اگر منبع برای افزایش حقوق‌های زیر خط فقر به گفته میرسلیم وجود ندارد، دلیلی جز غارت منابع مالی کشور و تبدیل آنها به ثروتهای نجومی نزد مولتی میلیاردهایی همچون میرسلیم و امثالهم ندارد. وانگهی ۴۳ سال است که وضعیت معیشتی و رفاهی مردم سال به سال بدتر شده است و به موازات آن ثروت و وضعیت غاصبان قدرت و غارتگران ثروتهای کشور انبوه‌تر شده‌اند.

با این همه همچنان سرمایه‌داران رانتخوار حاکم بر کشور به مردم وعده بهتر شدن وضع شان در آینده به شرط پر کردن منابع کشور را می‌دهند. منابعی که قبل از پر شدن آنان غارتشان کرده‌اند.

با وجود این نصایح و وعده‌های کاذب و در شرایط تورم ۴۲ درصدی و افزایش شدید و فزاینده قیمت کالاها و خدمات اساسی و خط فقری که قبل از حذف ارز ترجیحی اختصاص یافته به کالاهای اساسی و دارو از ۱۲ تا ۱۶ میلیون تومان برآورد شده است، به نظر نمی‌رسد که اقدام مجلس و وعده‌های رئیسی حامیان حکومت فاسد و نا کارآمد بتواند آرامش را به میان کارکنان دولت برگرداند و به اعتراضات آنان خاتمه دهد.

همانطور که سر هم بندی کردن طرح رتبه بندی توسط مجلس نتوانست به اعتراضات معلمان و فرهنگیان پایان دهد و موجب تداوم نارضایتی و اعتراضات آنان شد، افزایش ناچیز حقوق کارمندان دولت که حداقل پنجاه درصد کمتر از کمترین رقم برآورد شده خط فقر "۱۱" میلیونی است، نمی‌تواند مانع از ادامه و تشدید نارضایتی و اعتراض کارکنان حداقل بگیر دولت بشود.

یکی دو هفته پیش یکی از اعضای اتاق بازرگانی در واکنش به سخنان یکی از مدیران ارشد وزارت کار که خط فقر را ۳ تا ۴ میلیون اعلام کرده بود، به طعنه گفته بود ۴ میلیون خط فقر نیست، "خط مرگ است". البته مدیر نامبرده در ارتباط با بحث افزایش دستمزد کارگران که باعث مضحکه اش شد آن رقم کذب را ذکر کرده بود و ربطی به حقوق کارکنان دولت نداشت. با این وصف اما تعیین ۴ و نیم میلیون حقوق در برنامه بودجه دولت برای کارکنان دولت مصداق گفته آن عضو اتاق بازرگانی است که به نظر می‌رسد بیشتر از رئیس دولت و مسئولین اقتصادی اش سر از حساب و کتاب در می‌آورد.

نتیجه افزایش دستمزد سال آینده کارگران و حقوق‌های بازنشستگان نیز یقین بدانیم اگر بدتر از حقوق کارکنان دولت نباشد بهتر نخواهد بود.

این مقدار دستمزد و حقوق در واقع محکوم کردن ده‌ها میلیون کارگر و کارمند مزد و حقوق بگیر شاغل و بازنشسته به زندگی زیر خط فقر مطلق است. مردم در این کشور ثروتمند شایسته چنین زندگی پر رنج و پر مرارتی نیستند. درآمد و منابع و استعداد تولید ثروت ایجاد رفاه برای آحاد مردم در کشور کم نیستند اما این منابع و امکانات کم نظیر به حدررفته و غارت می‌شوند. مشکل اصلی فقر مردم وجود حکومت فاسد و نالایق و دزد و سرکوبگر و اعوان و انصار آن هستند.

به توجیحات و وعده‌های توخالی و فریبنده رئیس جمهور منتصب و تحمیل شده خامنه‌ای و حامیان شکم سیر حکومت و مجلس دست نشانده خامنه‌ای توجه نباید کرد. حکومتی که طی ۴۳ سال نتوانسته برای مردم رفاه و آسایش بوجود آورد و بجای آن سال به سال با استقرار استبداد و سرکوب عدالت خواهان و از بین بردن حقوق مردم و کشتار آزادیخواهان و غارت ثروت‌های ملی مردم و کشور را به قهقرا برده از این به بعد هم نخواهد توانست مردم را از فقر و بینوایی که خود خلق کرده رها کند.

راه حل برای خلاصی از فقر و استبداد خود شما کارگران، معلمان، کارمندان حقوق بگیر، بازنشستگان و سایر بی چیزان و محروم شدگان از رفاه و آزادی هستید. افزایش دستمزد و زندگی فراتر از خط بقا و فقر حق مسلم و مطالبه مشترک شماست. شما مطالبات مشترک دیگری هم دارید که هر یک به تنهایی برای پیوند خوردن شما کافی است. اگر می‌خواهید به خواست‌های مشترک تان برسید، ضرورت اکید دارد که متحد و همراه بشوید و به صورت دسته جمعی اقدام به اعتراض کنید.

در روزهای آینده که معلمان می‌خواهند اعتراض کنند، شما هم تلاش کنید با آنان به هر شکلی که می‌توانید همراه شوید. این می‌تواند آغازی برای حرکات مطالباتی جمعی شما بشود. اعتراض و اعتصاب سودمند و به فایده است. اگر کارکنان دادگستری اعتراض نمی‌کردند، محال بود مجلس و دولت در مقابل آنان عقب نشینی کند. محال بود آنها با افزایش پایه حقوق کارکنان دولت موافقت کنند. اعتراضات شما زحمتکش‌ها هر چه متحدانه‌تر و وسیعتر باشد اثر و نتایج بهتری برای شما خواهد داشت. متشکل و متحد و همراه شوید تا پیروز شوید.

از اعتراض و مطالبات معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

اعتصاب و تشکل جزء حقوق بدیهی کارگران و مزد و حقوق بگیران است!

کار بی ثبات: قاعده یا استثناء در سرمایه داری؟ بخش پنجم

تاریخ نگری به یک مباحثه امروزی، یک منظر جنسیتی جهانی

الویسا بتی

کوتاه این که به جز راجرز، که به خوبی می دانست کار بی ثبات نه پدیده ای جدید است و نه غربی، اکثر تحقیقات اجتماعی - اقتصادی و حقوقی دهه ۱۹۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰ در مطالعه کار بی ثبات رویکردی اروپامحور و بی تفاوت به جهات جنسیتی را پیشه کردند و همین رویکرد را ادامه دادند: رویکردی مبتنی بر وجود "مناسبات استخدامی استاندارد" در به اصطلاح "عصر طلایی سرمایه داری"، که به رغم منشأ اکیداً غربی و حتی محدود به اروپای غربی، معمولاً به عنوان یک واقعیت جهانی و همیشگی تلقی می شد. بر این اساس، طبعاً کار بی ثبات به عنوان پدیده ای استثنایی و نوظهور در مناسبات کاری مرسوم و استاندارد تعریف می شد.

تشبیه قاعده، خلق استثناء - ادامه

رویکردی که شرح آن گذشت، بر آن بود که به انتقاد از روند "منعطف سازی" مناسبات کار برخیزد، که در سالهای ۱۹۸۰ زیر لوای به اصطلاح "انقلاب نئولیبرالیستی" تبلیغ می شد. این رویکرد خاصه به یمن مطالعات اجتماعی و حقوقی در سالهای ۱۹۹۰ به رویکرد هژمون تبدیل شد. مطالعات مذکور ایده مناسبات منعطف را، که خود چالشی مثبت در برابر مدل استخدام استاندارد سفت و سخت میراث سیستم فورد بود، نشانه گرفته بودند. محققان ایتالیایی نیز که به حلقه های تئوریک موسوم به

کارگرگرا (Operaismo) و پساکارگرگرا تعلق داشتند، در انتقادشان از سطح جدید استثمار و کیفیت زندگی کارگران در دوران پس از فورد، کار بی ثبات را به عنوان محصولی متعلق به این دوران، یعنی دوران پس از فورد، تلقی کردند.

برخی پژوهشگران مناسبات کار، با نگاه به انعطاف بازار کار هم به عنوان یک امکان و هم به عنوان یک الزام، تصویر متفاوتی را از گذار "مناسبات استخدامی استاندارد" ترسیم کردند. جرارد بوش امکان جدیدی را برای تحقق "مناسبات استخدامی استاندارد" در کشورهای اروپای غربی پیش کشید، که در آن منافع متفاوت افراد، شرکتها و جامعه در تعادل با یکدیگر اند و سیستم امنیت اجتماعی با کار آئی اقتصادی پیوند خورده است. او این امکان جدید را "چارچوب منعطف برای تنوع خودسازمانگر" توصیف می کرد. به زعم او این مدل می توانست بدیلی برای مقررات زدائی از بازار کار و مقابله با اشاعه اشکال "غیراستاندارد مناسبات استخدامی" باشد. با این حال او هیچگاه این اشکال را کار بی ثبات نام نداد.

پیتر اوئر (Peter Auer) و ساندترین کازز (Sandrine Cazes)، با حمایت سازمان بین المللی کار، تاب آوری "مناسبات استخدامی استاندارد" را در کشورهای پیشرفته غربی بررسی کردند و دقیقاً بر موضوع ثبات شغلی انگشت نهادند. طبق تحقیقات آنان "در آغاز هزاره جدید مشاغل باثبات در تمام بازارهای کار اروپا غالب و در بیشترین آنها در حال افزایش اند." آنها می افزایند: "با این وجود، تاب آوری مناسبات استخدامی باثبات، به دلیل درک فزاینده از ناامنی بازار کار و نارضایتی فزاینده کارکنان، حتی کارکنان "باثبات" از کیفیت مشاغلی که به عهده دارند، نیازمند یک بررسی عمیق تر است." در این تحقیق کار بی ثبات، اگرچه به عنوان یک پدیده به درستی مفهوم گزاری نشده بود، اما به عنوان پیامد اصلی گسترش مشاغل موقت و کم دستمزد تعریف شده بود.

کوتاه این که به جز راجرز، که به خوبی می دانست کار بی ثبات نه پدیده ای جدید است و نه غربی، اکثر تحقیقات اجتماعی - اقتصادی و حقوقی دهه ۱۹۹۰ و اوایل دهه ۲۰۰۰ در مطالعه کار بی ثبات رویکردی اروپامحور و بی التفات به جهات جنسیتی را پیشه کردند و همین رویکرد را ادامه دادند: رویکردی مبتنی بر وجود "مناسبات استخدامی استاندارد" در به اصطلاح "عصر طلایی سرمایه داری"، که به رغم منشأ اکیداً غربی و حتی محدود به اروپای غربی، معمولاً به عنوان یک واقعیت جهانی و همیشگی تلقی می شد. بر این اساس، طبعاً کار بی ثبات به عنوان پدیده ای استثنایی و نوظهور در مناسبات کاری مرسوم و استاندارد تعریف می شد. تنها از نیمه دوم دهه اول ۲۰۰۰ است که رویکردهای جدید شروع به چالش این ایده کردند؛ البته باید تأکید کنم که مباحثات ویژه در مورد نیروی کار خانگی و ناظر بر تمديد قوا، که در دهه های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ جریان یافتند، در به چالش کشیدن محوریت «مدل اشتغال استاندارد» نقش بسزائی ایفا کردند.

از اعتراضات و مطالبات کارگران و مزد و حقوق بگیران حمایت کنیم!

**دستمزد و حقوق و سایر مطالبات کارگران و مزد و حقوق بگیران شاغل و بازنشسته
باید به موقع و منظم پرداخت شود!**

برچیدن بساط ظالمانه شرکتهای پیمانکاری، کار مجلس نیست، کار خود کارگران است!

صادق

راه عملی برچیدن بساط شرکتهای پیمانکاری در مشاغلی که ماهیت مستمر دارد همان اعتصاب کارگران پیمانی نفت بود که متأسفانه به دلیل نداشتن تشکیلات منسجم و پایدار و توطئه هایی که دولت و کارفرمایان و وابستگان شان به راه انداختند، نا کام ماند. اکنون اما سازماندهی کارگران پیمانی با اجتناب از خطاهای اعتصاب گذشته و تدارک یک اعتصاب سراسری دیگر یگانه راهی است که در مقابل کارگران پیمانی قرار دارد.

در خبرها آمده بود که: "کارگران پیمانکاری های تامین نیروی انسانی در کارزاری از رئیس جمهور خواستند زمینه حذف شرکتهای پیمانکاری را مهیا کند".

درخواست حذف کار پیمانی و شرکتهای واسطه ای دلال نیروی کار سالهاست که تبدیل به مهمترین خواسته کارگران شرکتهای پیمانکاری که در اکثر رشته های صنعتی و خدماتی ریشه دوانیده و جای پای قرصی پیدا کرده اند تبدیل شده است. اعتصابها و اعتراضات زیادی نیز تا کنون حول همین خواسته انجام گرفته اند.

از زمره مهمترین این اعتراضات اعتصاب کارگران پیمانی در صنعت نفت و پتروشیمی است که دهها شرکت در آن بطور همزمان مدتی پیش اعتصاب چند ماهه ای را در مناطق جنوبی و چند منطقه دیگر کشور برگزار کردند. یکی از خواسته های اصلی شرکتکنندگان در این اعتصاب برچیدن بساط شرکتهای پیمانکاری در واحدهای نفتی بود و انعقاد قرارداد مستقیم شرکت نفت و شرکتهای اصلی با کارگران بود.

هم اکنون نیز این خواست بصورت وسیع در میان کارگرانی که در شرکتهای پیمانکاری کار می کنند وجود دارد و هفته ای نیست که کارگران چند شرکت بطور مکرر علیه بی قانونی حاکم بر این شرکتها از آنها شکایت نکنند و خواهان تغییر قراردادهای خود نشوند.

وجود اکثر شرکتهای پیمانکاری در واقع زائد است و بقا و تداوم فعالیت و تشکیل آنها مدیون رابطه رانتهی مالکان شان با مقامات و نهاد های دولتی است. وجود بسیاری از آنها نا موجه اند زیرا در کارهایی فعالیت می کنند که ماهیت مستمر دارند و کارکنان آنان قبلاً مستقیماً توسط شرکت و کارخانه اصلی استخدام می شدند و از مزد و مزایا، بیمه، ایمنی و شرایط کاری مناسبتری بهره مند بودند.

مقصود از سپردن انجام بخشی از کارهای کارخانه ها و موسسات به پیمانکاری ها ظاهرا پایین آوردن قیمت تمام شده کالا و یا خدماتی است که شرکتها و کارخانه به پیمانکاری ها سفارش می دهند.

شرکت پیمانکاری که نقش واسطه را دارد در این میان برای اینکه هم خودش سود ببرد و هم سود بیشتری به شرکت سفارش دهنده برساند، بخشی از حقوق قانونی کارگر را که شامل مزد و بیمه و مزایای دیگر می شود با ترفندهایی چون قرارداد سفید، گرفتن چک و غیره نمی دهد. ساعات کار قانونی را اجرا نمی کند، اضافه کاری را نصفه نیمه می دهد و خیلی هایشان وسایل ایمنی و بهداشتی قانونی را در اختیار کارگر قرار نمی دهند، حق اعتصاب و تشکل را هم مانند بقیه به رسمیت نمی شناسد. پرداخت نکردن و به گروگان گرفتن دستمزد های کارگران نیز یکی از بدترین رفتار صاحبان پیمانکاری ها با کارگران است. وجود این مسائل و حق کشتی ها موجی از خشم و بیزاری و اعتراض را در میان کارگران آنان بوجود آورده. جانبداری ادارات کار و سایر نهادهای دولتی و حکومتی از صاحبان پیمانکاری ها که در بی نتیجه ماندن مراجعات و شکایات کارگران خود را می نمایاند، بر انزجار و بیزاری کارگران از وضعیت حاکم بر این شرکتها می افزاید و باعث در خواست انحلال آنان می شود.

خلاصه اینکه کارگر شاغل در این شرکتها نه شرایط مناسبی هنگام اشتغال دارند و نه آینده و چشم انداز امید بخشی برای آینده خود دارند.

بر عکس کارگران صاحبان این شرکتها که غالبا از بستگان و نزدیکان مسئولین و نهادهای حکومتی هستند و بواسطه آن بابت قانون شکنی هایی که می کنند بیمی از پیگرد ندارند، سود مضاعفی نسبت به شرکتهای عادی می برند.

حیطه نفوذ و فعالیت این شرکتها بسیار گسترده است. شاید گسترده تر از هر کشور دیگری. چنانکه خود مسئولین خرد و کلان حکومت اذعان دارند و آمارها نشان می دهند، ۹۷ درصد نیروی کار شاغل در ایران، موقتی، پیمانی، روزمزد، حجمی و شرکتی هستند که از بسیاری از حق و حقوق قانونی شان محروم شده اند. جمهوری اسلامی در این زمینه گوی سبقت را از کشورهای "استکباری" ر بوده است.

این شرکتها از صنعت نفت و پتروشیمی گرفته تا، خودسازی، معادن، شهرداری ها، راه آهن، برق، مخابرات تا بیمارستانها ... را در تیول خود دارند.

حالا مدتی است که دولت و مجلس که بعد از اعتصاب کارگران پیمانی نفت نگران درآمدهای نفتی شده اند، ادعا می کنند می خواهند به یکی از خواسته های کارگران رسیدگی کنند. مدتهاست عده ای از نمایندگان مجلس طرحی را ظاهرا برای ضابطه مند کردن و نه برچیدن بساط پیمانکاریها تهیه کرده اند که فعلا از آوردن طرح در جلسه مجلس تعلل می کنند. در این میان رهبران تشکلهای دولتی با جار و جنجال چنین وانمود می کنند که گویا مجلس و دولت "عدالتخواه" رنیزی می خواهند بساط بی حقوقی کارگران در پیمانکاری ها را برچینند.

اما واقعیت این است که نه دولت و نه مجلس هیچکدام مایل به احقاق حقوق به یغما برده شده کارگران به صورت داوطلبانه نیستند. سبب ساز این حرکت نمایشی در واقع نگرانی از پیامدهای اعتصاب چند ماهه کارگران پیمانی نفت و ایجاد نیرو پشت خواسته انحلال شرکتهای پیمانکاری در اثر اعتصاب آنان بود. از همان موقع تشکلهای دولتی به همراه فرصت طلبانی که توسط صاحبان قدرت برای در هم شکستن اعتصاب بسیج شده بودند، با راه انداختن بساط گردآوری تومار به جای اعتصاب و مراجعه به مجلس برای تصویب لایحه ای جهت مهار جولان بی قانونی در پیمانکاری ها این بساط بی سرانجام را پهن کردند.

راه عملی برچیدن بساط شرکتهای پیمانکاری در مشاغلی که ماهیت مستمر دارد همان اعتصاب کارگران پیمانی نفت بود که متأسفانه به دلیل نداشتن تشکیلات منسجم و پایدار و توطئه هایی که دولت و کارفرمایان و وابستگان شان به راه انداختند، نا کام ماند. اکنون اما سازماندهی کارگران پیمانی با اجتناب از خطاهای اعتصاب گذشته و تدارک یک اعتصاب سراسری دیگر یگانه راهی است که در مقابل کارگران پیمانی قرار دارد.

از مبارزه بازنشستگان برای همسان سازی، افزایش حقوق و بیمه درمانی موثر و رایگان حمایت کنیم!

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

ایجاد اشتغال برای بیکاران وظیفه دولت است!

تهران : مقابل مجلس

مراکز استان ها : مقابل اداره کل آموزش و پرورش

شهرستان ها : مقابل اداره آموزش و پرورش

ما همه با هم هستیم

معلمان_متحد_پیروزند

گسترش اعتراضات گروه‌های مختلف بازنشستگان

اعتراضات کارگری در این هفته نسبت به هفته های اخیر گسترش زیادی پیدا کرد. هیچ روزی در این هفته نبود که شاهد یک یا چند اعتراض را شاهد نباشیم. در این هفته نیز بیشترین اعتراض ها از طرف گروه‌های مختلف بازنشستگان انجام گرفت. از معلمان بازنشسته گرفته تا بازنشستگان کشوری و مخابرات، تامین اجتماعی و فولاد در شهرهای مختلف برای پیگیری مطالبات و گرفتن حق شان روانه خیابانها شدند تا عزم خود برای پیگیری مطالباتشان را بار دیگر نشان داده و به مسئولین دولتی حالی کنند که تا گرفتن حق و حقوق شان آرام نخواهند گرفت.

خواسته های معترضین کم و بیش مشترک بود. افزایش حقوق های بازنشستگی، همسان سازی واقعی، بیمه درمانی رایگان و اجرای قوانین رفاهی مسکوت گذاشته شده و رفع تبعیض های حقوقی و رفاهی میان گروه های مختلف بازنشستگان. یکی از کارهای مثبت و درست اعتراضات این هفته معلمان همکاری سه تشکل مستقل در سازماندهی اعتراضات بود که تدبیر ارزشمند و موثری است.

اعتصاب ۱۸۰۰ کارگر پیمانی نفت در پالایشگاه تهران نیز که در ۶ بهمن تقریباً همزمان با اعتصاب در ۳ شرکت نفتی و پتروشیمی انجام گرفت مهمترین رویداد کارگری هفته بود.

تصویب حداقل حقوق کارکنان دولت زیر نصف خط فقر

مجلس فرمایشی در پی وقوع اعتراضات گسترده کارکنان دولت مجبور شد یک میلیون و صد هزاتومان به حداقل دستمزد پیشنهادی در بوجه سال آینده بيفزايد. حداقل حقوق کارکنان دولت در بودجه سال آینده ۴ و نیم میلیون در نظر گرفته شده بود. طبق مصوبه جدید این مبلغ به ۵ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان افزایش داده شد، بلکه مانع از راه افتادن موج اعتراضی در میان عموم کارمندان دولت شود. گفتنی است که این مبلغ حداقل پنجاه درصد کمتر از خط فقر کنونی است. بهمین جهت نظر به افزایش شدید کالاهای اساسی در اثر حذف ارز ترجیحی که از هم اکنون بنا به داده‌های رسمی آغاز شده است، بعید به نظر می رسد که مبلغ افزوده شده بتواند سدی جدی در مقابل اعتراضات کارکنان دولت و بهبودی در وضعیت معیشتی کارکنان دولت ایجاد کند.

اعتصاب در چهار شرکت نفتی و پتروشیمی

به گزارش کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی در این هفته ۴ اعتصاب کارگری در ۴ شرکت در مناطق مختلف انجام شده اند.

مهمترین این اعتصاب ها، اعتصاب ۱۸۰۰ کارگر در پالایشگاه تهران بوده است. خواسته های کارگران پالایشگاه تهران، اجرای طبقه بندی مشاغل، افزایش دستمزد و پرداخت همه آیم های مزدی معوقه، پایان دادن به حضور شرکتهای پیمانکاری و واسطه‌ای، انعقاد قرارداد مستقیم به جای قرارداد موقت و به رسمیت شناختن حق تشکل هستند.

اعتصاب کارگران شرکت پتروشیمی مروارید در عسلویه

به گزارش کانال شورای سازماندهی اعتراضات کارگران پیمانی نفت، کارگران پتروشیمی مروارید در فاز دو صنایع پتروشیمی عسلویه در ۵ بهمن دست از کار کشیده و تجمع کردند. علت اعتصاب به نوشته این کانال پرداخت نشدن دستمزد کارگران طی پنج ماه گذشته است. این شرکت در حالی دستمزد کارگران را به گرو گرفته است که شرکت پیمانکار مادر به نوشته این کانال خبری بدهی های خود با شرکت مروارید را تصفیه کرده است.

خلاصه گزارش این کانال از اعتصاب های نامبرده در بالا به شرح ذیل است:

روز گذشته و امروز در پتروشیمی ایلام؛ پتروشیمی رازی سربندر و پالایشگاه تهران همکارانمان دست به اعتصاب و تجمع زده اند"

در پتروشیمی ایلام بیش از بیست نفر از کارگران در لیست اخراج کارفرما قرار گرفته اند

همچنین این همکاران جوشکار برابر قراردادهای ظالمانه جدید فقط پانزده روز در ماه کار خواهند کرد و بنابراین فقط نیمی از ماه حقوق خواهند گرفت.

در پتروشیمی رازی منطقه ویژه سربندر دیروز سه شنبه دومین روز اعتصاب در جریان بود.

همکاران در این پتروشیمی که در بدترین شرایط اقتصادی و ایمنی کار می کنند و در معرض آلودگی شیمیایی ناشی از دپوی گوگرد قرار دارند در اعتراض به ممنوع الوردی هشت نفر از کارگران واحد بنام های: هادی سرحانی-سید هاشم شبیبی-محمدرضا صالحی-علی البوغیش-مهدی طبیعی- احمد عساکره-توفیق احمدی و علی ساجدی از کار دست کشیده و بازگشت بکار این همکاران را خواستارند.

و در پالایشگاه نهران از صبح امروز 6 بهمن بیش از 1800 نفر از کارگران این پالایشگاه در اعتراض به اجرایی نشدن طرح طبقه بندی مشاغل اعتصاب و اعتراضات خود را کلید زده اند.

تجمع اعتراضی کارگران ساختمانی مقابل مجلس

بنا به گزارش خبرگزاری ایلنا صدها نفر از کارگران ساختمانی در ۵ بهمن مقابل مجلس تجمع و خواستار رسیدگی مجلس به خواسته هایشان شدند. بیمه تمامی کارگران ساختمانی و تأیید نهایی اصلاحیه مربوطه در مجلس، حذف سهمیه بندی بیمه ی کارگران ساختمانی، قرار گرفتن کارگران ساختمانی تحت پوشش بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور، الزام کارفرمایان به رعایت مسائل ایمنی در صنعت ساختمان و کاهش حوادث کار مهمترین خواسته های کارگران مقابل مجلس هستند.

متأسفانه طبق یک قانون غیر قانونی و من در آوردی همه کارگران ساختمانی نمی توانند تحت پوشش بیمه و تامین اجتماعی قرار بگیرند. تنها آن بخش از کارگران که دوره کار آموزی را گذرانده اند آنهم نه همه ی آنان، می توانند در صورت تأیید مدارک شان توسط تشکلهای حکومتی در نوبت سهمیه بیمه قرار بگیرند. و اینها همه خلاف قانون تامین اجتماعی و قانون کار هستند. این در حالی است که بیشترین مرگ و از کار افتادگی کلی و جزئی در حوادث شغلی در صنعت ساختمان انجام می گیرد و قربانیان این حوادث بواسطه اینکه اکثراً بیمه نیستند با مصیبت های زیادی مواجه می شوند.

تشکلهای حکومتی و نمایندگان مجلس سالهاست که در هنگام انتخابات با دادن وعده سهمیه بیمه از این کارگران سوء استفاده می کنند. ولی سالهاست که حتی آنان را از بیمه هم محروم نگاه داشته اند. انبوه کارگرانی که بخاطر زدوبند نمایندگان مجلس با انبوه سازان بیمه نمی شوند، نه می توانند در صورت حادثه از درمان و حقوق از کارافتگی استفاده کنند و نه از بازنشستگی در کارهای سخت و زیان آور. مشکل اصلی آنان نداشتن تشکل مستقلی است که بازیچه دست صاحبان زور و قدرت و ثروت نباشند و نتوانند آنان را مورد سوء استفاده قرار دهند.

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه لاستیک بارز در کرمان

دامنه پرداخت نکردن منظم و به موقع دستمزد ها و مطالبات مزدی کارگران دم به دم وسیعتر می شود. در ۵ بهمن ماه کارگران کارخانه لاستیک بارز در کرمان به علت پرداخت نشدن به موقع مطالبات مزدی شان مجبو به تجمع شدند. کارگران معترض در تجمع خود خواستار پرداخت به موقع و منظم دستمزد های خود شدند.

ادامه اعتراضات کارگران کشت و صنعت میان آب

کارگران کشت و صنعت میان آب در ادامه اعتصاب و اعتراض ۸ روزه شان در ۳ بهمن با شرکت در تجمع اعتراضی که برگزار کردند، بار دیگر خواستار افزایش دستمزد، انعقاد قرارداد معتبر، قرار گرفتن تحت پوشش بیمه و تامین اجتماعی و برخورداری از کلیه حقوق حقه و قانونی خود شدند. کارگران همچنین خواستار توقف دخالت کارفرما در امور شخصی و خصوصی خود شدند. گفتنی است با وجود گذشت نزدیک به دو دهه از این اعتصاب تا کنون هیچ یک از نهادهای دولتی ذیربط بخصوص اداره کار که وظیفه نظارت بر اجرای درست قانون کار را به عهده دارد هیچ اقدامی برای وادار کردن کارفرمای خاطی و زور گو انجام نداده اند.

تجمع اعتراضی کارگران سد سفارود

کارگران سد شفا رود در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی شان طی ۸ ماه گذشته در ۴ بهمن تجمع و خواهان پرداخت کردن مطالبات خود شدند. خبر گزارى ایلنا که تعداد کارگران این پروژه را ۹۰۰ نفر العام کرده به نقل از کارگران نوشت بخاطر نگرقتن حقوق دچار مشکلات معیشتی شده‌ایم. کارگران به این خبرگزاری گفته‌اند تا کنون کارفرما با وعده و عید از دادن مطالبات آنان طفره رفته است. فرماندار به کارگران وعده پرداخت مطالبات مزدی شان را داده و از کارگران خواسته است که باز هم مدتی صبر کنند! یکی از کارگران گفته است مسئولین شهر و نمایندگان از مجلس که در پی اعتراضات پیشین کارگران به محل آمده بودند، بارها وعده رسیدگی به کارگران داده‌اند اما به هیچ کدام از وعده‌هایشان عمل نکرده‌اند.

کارگری که ۸ ماه دستمزد نگرفته و در مضیقه شدید مالی قرار دارد چگونه می تواند مدت دیگری را که معلوم نیست چند ماه طول بکشد چگونه می تواند بدون پول آنهم با این همه گرانی صبر کند؟

اعتراض کارگران تعمیرات راه آهن آذربایجان به استخدام موقت

کارگران تعمیرات واگن راه آهن در آذربایجان در ۴ بهمن نسبت به قراردادهای پیمانی اعتراض و خواستار انعقاد قرارداد مستقیم و استخدام توسط شرکت راه آهن شدند. به نوشته ایلنا ۶۰ کارگر بخش تعمیرات واگن راه آهن که در تبریز مستقر هستند گفته‌اند از اینکه سالهاست به صورت پیمانی کار می کنند انتقاد داریم. کارگران همچنین گفته‌اند کارفرما به تعهدات قانونی خود در قبال کارگران عمل نمی کنند. در واقع کار این کارگران کاری مستمر است که بایستی به استخدام رسمی راه آهن درآیند. بدون وجود نیروی تعمیراتی اساسا کمیت راه آهن برای ادامه فعالیت لنگ می ماند و جان مسافران در معرض تهدید قرار می گیرد.

تجمع اعتراضی کارگران شهرداری مهران

کارگران شهرداری مهران در این هفته در اعتراض به پرداخت نشدن دستمزدها و سایر مطالبات مزدی ۴ ماه گذشته خود با تجمع در مقابل فرمانداری خواستار پرداخت مطالبات خود شدند.

پرداخت نکردن منظم و به موقع دستمزد و حقوق های کارگران خلاف قوانین موجود می باشد و اگر کارفرما آن را رعایت نکند تحت پیگرد قانونی باید قرار بگیرد. منتهی در حکومت اسلامی هر جا که پای حقوق کارگر در میان است، مسئولین و نهادهای ذیربط یک پاپاسی حق و حقوق برای کارگرانی که مورد همه رقم ستمگری و اجحاف قرار می گیرند قائل نیستند. ندادن به موقع حقوق کارگر در واقع تحمیل گرسنگی و تنگ دستی به کارگر و بدترین مجازات کارگر و خانواده‌اش محسوب می شود.

کشته شدن کارگر هفت تپه هنگام تعمیر

به گزارش کانال تلگرامی سندیکای کارگران هفت تپه در ۶ بهمن یک کارگر در حین تعمیر یکی از دستگاه های تولید کارخانه کشته و یک کارگر دیگر نیز مجروح شد. علت این حادثه فرسودگی کابلهای برق ذکر شده است، که باعث روشن شدن نا خواسته دستگاه در حال تعمیر توسط این دو کارگر و گیر کردن آنان میان پره‌های دستگاه بوده است.

جمال سعدی متاسفانه به دلیل شدت جراحات در بیمارستان جان باخته و کریم توکلی نیز در بیمارستان تحت مداوا قرار دارد.

اعتصاب دستیاران پزشکی دانشگاه علوم پزشکی در دو بیمارستان

به گزارش خبرگزاری مهر دستیاران پزشکی بیمارستانهای فیروزگر و "حضرت رسول" در ۶ بهمن در اعتراض به پرداخت نشدن کمک های تحصیلی دست از کار کشیدند و در محل کارشان تجمع کردند. تجمع کردند. به نوشته مهر ۴۰۰ دستیار پزشک این دو بیمارستان گفته‌اند تا کمک های تحصیلی شان پرداخت نشود به سر کارشان باز نخواهند گشت.

فعالین سندیکایی ایران در زندان، زن ایرانی رهبر بزرگترین اتحادیه کارگری در آلمان

به نوشته روزنامه بهار یاسمین فهیمی زن ایرانی تبار آلمانی به دبیر کلی بزرگترین اتحادیه کارگری آلمان فدرال (د گ ب) که اتحادیه فلزکاران آلمان است انتخاب شده است.

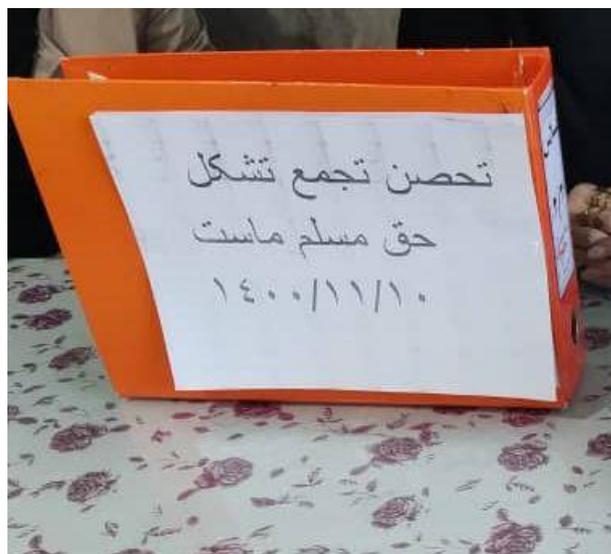
به نوشته این روزنامه "راینر هافمن"، رئیس قبلی این اتحادیه فهیمی را به عنوان "یک متخصص فوق العاده با تجربه، متبحر و دارای ارتباط خوب در مسائل دنیای کار" تحسین کرد. فهیمی به عنوان یک فعال اتحادیه‌های کارگری با پیشینه قوی و تجربیات زیاد دارای مهارت‌هایی است که به شدت مورد نیاز است. هافمن این را گام مهمی برای سازمان اتحادیه‌های کارگری خواند.

انتخاب یک زن ایرانی تبار به سمت دبیر کلی کنفدراسیون قدرتمند فلزکاران آلمان در شرایطی رخ می‌دهد که تعداد زیادی از فعالین سندیکایی معلمان و کارگران و بازنشستگان که بخاطر فعالیت صنفی به زندانهای طویل‌المدت محکوم شده‌اند در زندانهای رژیم به سر می‌برند و شمار بزرگی نیز از کار اخراج شده‌اند و سایرین نیز همه روزه با تهدید و احضار و انواع آزار و اذیت‌های دیگر باید دسته پنجه نرم کنند.

از مبارزه کارگران و مزد و حقوق بگیران برای ایجاد سندیکا و تشکلهای مستقل کارگری حمایت کنیم!

متحدانه برای آزادی کارگران، معلمان و زندانیان مدنی و سیاسی مبارزه کنیم!

متحدانه علیه سیاست فقر و فلاکت آور شوک درمانی و آزاد سازی قیمت‌ها مبارزه کنیم!

استقبال گسترده معلمان از فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در روزهای ۹ و ۱۰ بهمن در بیش از ۲۰۰ شهر و ناحیه کشور

قطعه‌نامه پایانی تجمع سراسری معلمان ایران، دوشنبه ۱۱ بهمن ۱۴۰۰

ما امروز در اینجا جمع شده‌ایم که فریاد بزنیم ساختار آموزش در این کشور سیر قهقرایی را می‌پیماید و عدالت آموزشی بیش از هر زمان دیگری به محاق رفته است. ما جمع شده ایم اعلام نماییم کرد به استخوان رسیده و زندگی و معیشت فرهنگیان بازنشسته و شاغل مانند اکثریت جامعه و زحمتکش‌شان دچار بحران شده‌است

ماه‌هاست که فرهنگیان به شیوه‌های مختلف اعتراض خود را نسبت به وضع موجود اعلام کرده‌اند؛ اما گویی در حاکمیت گوش شنوایی وجود ندارد.

اگر چه دولت روحانی و نوبخت در بروز شرایط فعلی مقصرند اما رئیس‌جمهور با کلی گویی و سلب مسئولیت از خود، دولت قبلی را عامل مشکلات می‌داند و وزیری بر آموزش و پرورش حاکم شده‌است که بدنه جامعه‌ی معلمان به انتخاب ایشان معترض و از معیارهای غیر اصولی و مخرب قوای مجریه و مقننه در انتخاب ایشان آگاه است.

دولت بودجه انقباضی و ضد مردمی و ضد معلمي را به مجلس ارسال کرده و مجلس عملاً در راستای منافع دولت عمل می‌کند و متأسفانه قوه قضاییه به جای همراهی با مطالبات حق طلبانه و قانونی معلمان، هر صدای منتقد و مخالف را سرکوب می‌کند.

اجرای حکم زندان محمدتقی فلاحي و حسين رضائپور طی روزهای گذشته و بازداشت شعبان محمدی عضو هیات مدیره انجمن صنفی معلمان مریوان در روز گذشته و پرونده‌سازی و احضار ده‌ها فعال صنفی از تهران تا مریوان نشان از آن دارد که جواب حاکمیت به مطالبات، مشت آهنین است. شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران ضمن اعتراض به ادامه در بند بودن معلمان و خط سرکوب فعالان صنفی اعلام می‌کند که مرعوب این سرکوب‌ها نخواهد شد و بر عهد خود با معلمان وفادار است و فعالان صنفی برای تحقق عدالت و آزادی حاضر به پرداخت هزینه هستند تا به جامعه و دانش‌آموزان خود درس حق‌طلبی بدهند.

به نظر می‌رسد حاکمیت هیچ چشم‌انداز روشنی برای معیشت معلمان و سایر زحمتکشان ندارد و از فقدان بودجه دم می‌زند اما در بودجه سال ۱۴۰۱، بودجه نهادهای نظامی و غیرپاسخگو به صورت چشمگیری افزایش یافته است.

حاکمان بدانند که هیچگاه مردم ایران و خاصه معلمان، مانند امروز نسبت به حق و حقوق خود آگاه نبوده و هر کجا حاکمیت خواسته است با سرکوب و ارباب این آگاهی و مطالبه‌گری را تباه نماید، شاهد مقاومت و ایستادگی باشکوه آنان بوده‌ایم.

در یک چنین شرایطی شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان ایران به پشتوانه معلمان کشور پا به میدان گذاشته تا ضمن دفاع از حقوق معلمان و دانش‌آموزان به جامعه درس مطالبه‌گری و عدالتخواهی بدهد.

امروز ما بیش از گذشته تاکید و اعلام می‌کنیم:

اگر قانون همسان‌سازی بازنشستگان وفق ق.م.خ.ک در سال ۱۴۰۰ اجرا نگردد #

اگر رتبه‌بندی به صورت کامل تصویب نشود و بودجه آن برای امسال و سال آینده مشخص نگردد #

اگر خصوصی‌سازی و پولی‌سازی آموزش متوقف نگردد و همچنان دولت سرانه آموزشی را از جیب والدین و دانش‌آموزان تامین کند. بعبارتی اگر آموزش رایگان و با کیفیت برای دانش‌آموزان طبق اصل ۳۰ قانون اساسی مورد بی توجهی حاکمان قرار گیرد #

اگر به حقوق نیروهای خدماتی مدارس که بیشترین زحمت را می‌کشند رسیدگی نشود #

اگر غارت صندوق ذخیره فرهنگیان ادامه پیدا کند #

اگر امنیت شغلی نیروهای خرید خدماتی و قراردادی تامین نگردد # و

اگر بازداشت فعالان و پرونده‌سازی علیه معلمان معترض متوقف نشود و معلمان دربند آزاد نگردند #

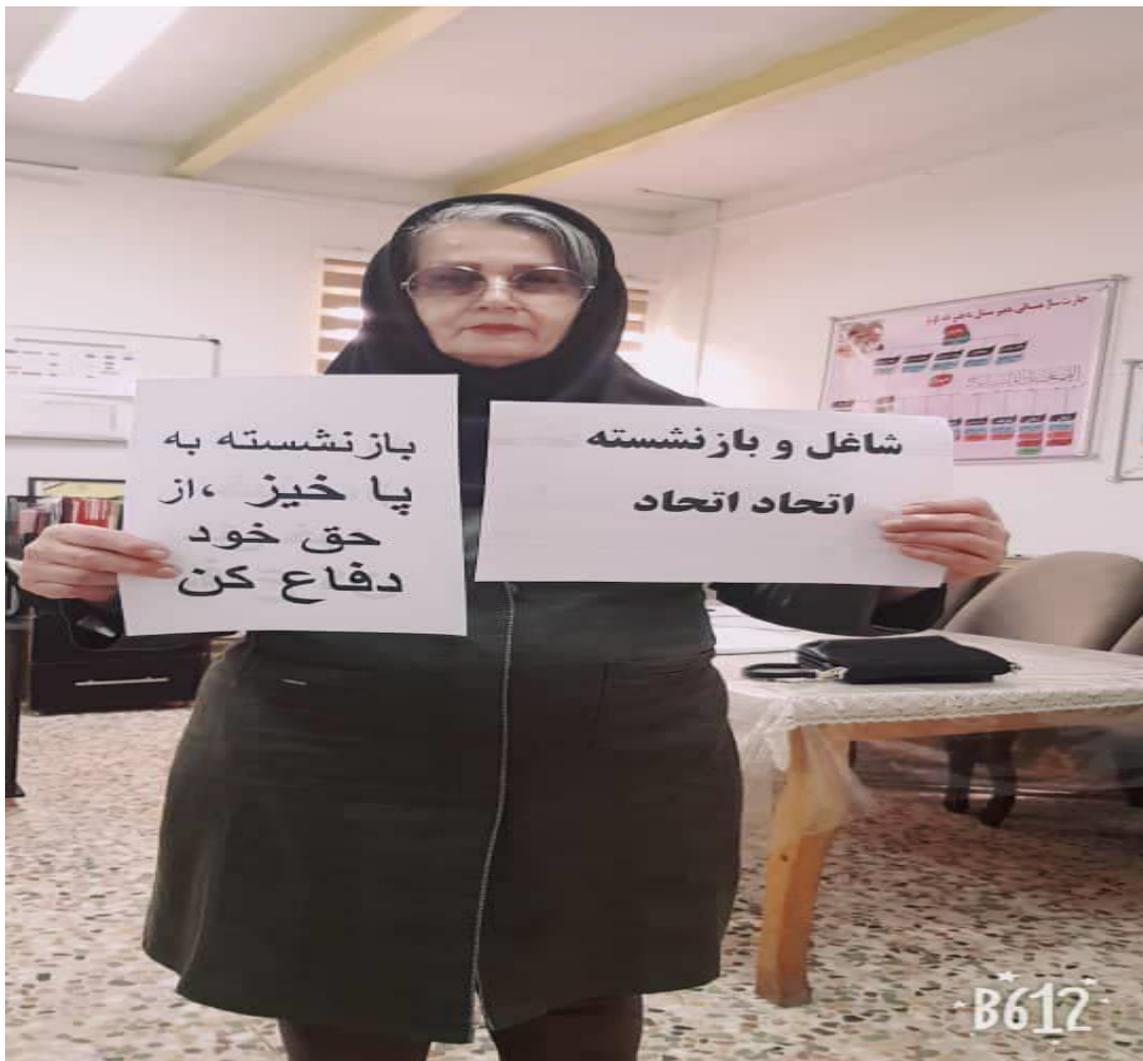
همانطور که پیش‌تر اعلام شد در روزهای ۲۳ تا ۲۷ به تحصن خود ادامه خواهیم داد و در روز پنجشنبه مورخ ۲۸ بهمن ماه تجمع سراسری اعلام می‌کنیم

بدیهی است اگر تا پایان بهمن‌ماه تکلیف رتبه‌بندی بر اساس حداقل هشتاد درصد حقوق اعضای هیات علمی دانشگاه مشخص نگردد و احکام جدید صادر نشود و از طرفی وضعیت همسان‌سازی پیشکسوتان بازنشسته مشخص نگردد شورای هماهنگی به سمت اعتراضات گسترده‌تری خواهد رفت و اقدام به تعطیلی کلاس‌ها در اسفندماه خواهد نمود

در پایان جا دارد از تمام فرهنگستانی که در تحصن و تجمع حضور داشته اند قدردانی نماییم و خطاب به آن دسته از همکاران بی‌تفاوت اعلام نماییم که منافع تمام فرهنگیان شاغل و بازنشسته به هم گره خورده است. پس بر شک و ترس خود غلبه کنید و به معلمان معترض بپیوندید که تنها راه پیروزی همبستگی و اتحاد همگانی است

شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران

دوشنبه، ۱۱ بهمن ۱۴۰۰

حضور پرشور زنان در تحصن ۹ و ۱۰ بهمن معلمان!

*برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

sabosob@gmail.com

*"جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>